A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2018. december 7.*

„Közbeszerzési szerződések – Költségvetési rendelet – Az Unió általános költségvetése által finanszírozott közbeszerzési szerződésekből és támogatásokból való kétéves kizárás – A költségvetési rendelet 108. cikke – Védelemhez való jog – Valamely értesítés kézhezvételének bizonyítéka”

A T-280/17. sz. ügyben,

a **GE.CO. P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA** (székhelye: Róma [Olaszország], képviseli: G. Naticchioni ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: F. Dintilhac és F. Moro, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

egyrészt a felperesnek az Európai Unió általános költségvetése által finanszírozott közbeszerzési szerződésekből és támogatásokból, valamint uniós alapoknak a 11. Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról szóló, 2015. március 2-i (EU) 2015/323 tanácsi rendelet (HL 2015. L 58., 17. o.) keretében történő odaítélési eljárásaiból való kizárásáról és e kizárásnak a Bizottság honlapján való közzétételéről szóló, 2017. március 7-i bizottsági határozat, másrészt az e határozatot megelőző vagy azt követő minden jogi aktus – ideértve azokat is, amelyekről a felperesnek nincs tudomása – megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök, V. Kreuschitz és N. Półtorak (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Ítéletet[1]

[omissis]

A jogkérdésről

[omissis]

* Az eljárás nyelve: olasz.

1 A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

Az ügy érdeméről

[omissis]

A költségvetési rendelet 108. cikkének és az Alapjogi Charta 41. cikkének megsértésére vonatkozó első jogalapról

[omissis]

42 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartása az uniós jog általános alapelvének minősül, amely jognak a szerves részét képezi a meghallgatáshoz való jog (lásd: 2014. július 3-i Kamino International Logistics és Datema Hellmann Worldwide Logistics ítélet, C-129/13 és C-130/13, EU:C:2014:2041, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 A meghallgatáshoz való jogot nemcsak az Alapjogi Charta 47. és 48. cikke írja elő, amely biztosítja a védelemhez való jognak és a méltányos eljáráshoz való jognak a valamennyi bírósági eljárás keretében történő tiszteletben tartását, hanem a Charta 41. cikke is, amely a megfelelő ügyintézéshez való jogot biztosítja. Az Alapjogi Charta említett 41. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a megfelelő ügyintézéshez való ezen jog magában foglalja többek közt mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák (lásd: 2014. július 3-i Kamino International Logistics és Datema Hellmann Worldwide Logistics ítélet, C-129/13 és C-130/13, EU:C:2014:2041, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 Ezen elv szerint, amelyet akkor kell alkalmazni, ha az adminisztráció valamely személlyel szemben neki sérelmet okozó határozat meghozatalát helyezi kilátásba, azon határozatok címzettjei számára, amelyek jelentős hatással vannak e címzettek érdekeire, lehetővé kell tenni, hogy hatékonyan kifejthessék álláspontjukat azon elemekkel kapcsolatban, amelyekre a közigazgatási szerv határozatát alapozni kívánja (lásd: 2014. július 3-i Kamino International Logistics és Datema Hellmann Worldwide Logistics ítélet, C-129/13 és C-130/13, EU:C:2014:2041, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartása akkor is kötelező, ha az alkalmazandó szabályozás nem ír elő kifejezetten ilyen alakszerűséget (lásd: 2014. július 3-i Kamino International Logistics és Datema Hellmann Worldwide Logistics ítélet, C-129/13 és C-130/13, EU:C:2014:2041, 31. és 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 A jelen ügyben az alkalmazandó szabályozás, vagyis a költségvetési rendelet 108. cikke (8) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy mielőtt bármilyen ajánlást elfogadna, a testület lehetőséget biztosít a gazdasági szereplőnek és az értesített ajánlatkérő szerveknek észrevételeik benyújtására. Ez a rendelkezés azt is előírja, hogy a gazdasági szereplő és az értesített ajánlatkérő szervek számára legalább 15 napot kell biztosítani az észrevételek benyújtására.

46 Mindazonáltal az alkalmazandó szabályozás nem írja elő, hogy milyen kommunikációs eszköz segítségével kell tájékoztatni a gazdasági szereplőt a 108. cikk értelmében az érintett tények jogi minősítéséről és a tervezett szankcióról.

47 E tekintetben az ítélkezési gyakorlat szerint valamely határozat – tehát *a fortiori* a szóban forgó tények jogi minősítését és a 108. cikk szerinti tervezett szankciót tartalmazó levél – kézbesítése akkor szabályszerű, ha azt a címzettjével közlik, és a címzettnek módjában áll arról tudomást szerezni (lásd ebben az értelemben: 2013. július 9-i Page Protective Services kontra EKSZ ítélet, T-221/13, nem tették közzé, EU:T:2013:363, 12. pont).

48 A jelen ügyben nézetkülönbség van a felek között azon kérdést illetően, hogy a Bizottság megfelelően értesítette-e a felperest a vitatott levélről. Először is, a Bizottság a megtámadott határozatban jelzi, hogy a vitatott levelet gyorspostai szolgáltatás útján továbbította. Másodszor a Bizottság azt is jelzi,

hogy az említett levelet e-mailben is továbbította a felperes egyedüli ügyintézőjének. Annak bizonyítása érdekében, hogy a vitatott levelet megfelelően kézbesítették, a Bizottság a 2016. december 23-i elektronikus levélre és az ugyanazon a napon hozzá megérkezett olvasási visszaigazolásra hivatkozik. A felperes azt állítja, hogy egyáltalán nem szerzett tudomást a vitatott levél létezéséről vagy annak továbbításáról.

[omissis]

60 Ahogyan az a jelen ítélet 42–44. és 47. pontjából kitűnik, a Bizottság feladata a meghallgatáshoz való jog hatékony érvényesülésének biztosítása, így neki kell bizonyítania, hogy lehetővé tette a felperes számára álláspontjának hatékony kifejtését azon információkkal kapcsolatban, amelyekre a Bizottság határozatát alapítani szándékozik. A jelen ügyben annak állításához, hogy a felperesnek lehetősége volt megismerni a vitatott levél tartalmát, mégsem válaszolt arra – ahogyan a megtámadott határozatban tette –, a Bizottság nem érhette be az olvasási visszaigazolás megérkezésével, amelyről maga is elismeri, hogy a címzett informatikai rendszere által automatikusan küldött elektronikus levél.

61 Ugyanis, tekintettel az iratokra, különösen a Bizottság által bemutatott tényekre és a felek erre vonatkozó észrevételeire, meg kell jegyezni, hogy az olvasási visszaigazolás olyan elektronikus levél, amelyet generálhat és továbbíthat automatikusan a címzett informatikai rendszere kézi beavatkozás nélkül, vagyis anélkül, hogy a címzett szükségszerűen tudomást szerezhetne az említett elektronikus levél létezéséről. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az olvasási visszaigazolás nem teszi lehetővé a Bizottság számára annak bizonyítását, hogy a felperesnek megfelelően lehetővé tették, hogy tudomást szerezzen a vitatott levél tartalmáról, vagy hogy tudomása volt annak létezéséről vagy továbbításáról.

62 E tekintetben meg kell állapítani, hogy noha a tértivevényes ajánlott küldeményben való értesítés nem az egyetlen lehetséges módszer a közigazgatási határozatokról való értesítésre, ez nem változtat azon, hogy az általa mind az érintett személynek, mind az adminisztrációnak nyújtott különleges biztosítékoknak köszönhetően különösen biztonságos megoldást jelent (lásd ebben az értelemben: 2010. december 16-i AG kontra Parlament végzés, F-25/10, EU:F:2010:171, 38. pont), különösen amikor az érintett egy intézményen kívüli személy (lásd ebben az értelemben: 2010. december 16-i AG kontra Parlament végzés, F-25/10, EU:F:2010:171, 39. pont). E biztosítékok egyike, hogy a tértivevény címzett általi aláírása révén az említett címzett tudomást szerez arról, hogy levelet küldtek neki és arra figyelmet kell fordítania. Márpedig az iratokból kitűnik, hogy a postai tértivevénytől eltérően, az olvasási visszaigazolás nem nyújt ilyen biztosítékot. A tértivevény címzett általi aláírásával vagy a címzett részéről a levél átvételének elismerésének továbbításával szemben a szóban forgó olvasási visszaigazolás a fenti 61. pontban már ismertetett azon ténynél fogva, hogy azt a címzett informatikai rendszere automatikusan generálja és továbbítja, nem teszi lehetővé annak kétséget kizáróan történő bizonyítását, hogy a felperes tudomást szerzett vagy lehetősége volt tudomást szerezni a vitatott levélről azon a napon, amikor az említett visszaigazolást elküldték.

63 Amikor a meghallgatáshoz való jog hatékony érvényesülése forog kockán, ahogyan a jelen ügyben is, az olvasási visszaigazolás – ahogyan azt a Bizottság bemutatta – nem lehet elegendő annak bizonyításához, hogy a Bizottság megfelelően gondoskodott arról, hogy a felperes számára lehetővé tegyék álláspontjának érdemi ismertetését.

64 Mivel nem nyert bizonyítást az a tény, hogy a felperes számára megfelelően lehetővé tették álláspontjának ismertetését azon tények vonatkozásában, amelyekre a Bizottság a megtámadott határozatot alapítani kívánta, helyt kell adni a költségvetési rendelet 108. cikkének, valamint az Alapjogi Charta 41. cikkének megsértésére vonatkozó első jogalapnak.

65 Ennélfogva anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni a felperes által előadott többi érv megalapozottságát, a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti az Európai Bizottság által 2017. március 7-én hozott, a GE.CO. P. Generale Costruzioni e Progettazioni S.p.A-nak az Európai Unió általános költségvetése által finanszírozott közbeszerzési szerződésekből és támogatásokból, valamint uniós alapoknak a 11. Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról szóló, 2015. március 2-i (EU) 2015/323 tanácsi rendelet keretében történő odaítélési eljárásaiból való kizárásáról és e kizárásnak a Bizottság honlapján való közzétételéről szóló határozatot.

2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Törvényszék a Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

Frimodt Nielsen Kreuschitz Półtorak

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. december 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások